

Impuls voor de vastentijd

Evangelie op de vierde zondag van de veertigdagentijd: Lucas 15,1-24

Jezus zei: "Een man had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: 'Vader, geef mij de erfenis die van mij is.

Dus de vader verdeelde de erfenis onder hen. Na een paar dagen pakte de jongste zoon alles in en verhuisde naar een ver land. Daar leidde hij een losbandig leven en verkwanselde zijn fortuin. Toen hij alles had verkwist, werd dat land getroffen door een grote hongersnood en begon hij ontberingen te lijden. Dus ging hij naar een burger van het land en drong zich aan hem op; hij stuurde hem naar de velden om varkens te hoeden. Hij had graag zijn honger gestild met de peulen die de varkens aten, maar niemand wilde hem wat geven.

Toen dacht hij bij zichzelf en zei: "Hoeveel dagloners van mijn vader hebben genoeg brood, maar ik sterf hier van de honger. Ik zal op weg gaan naar mijn vader en tegen hem zeggen: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet meer waard om mijn vader te zijn. Ik ben het niet meer waard om uw zoon te zijn; maak mij een van uw dagloners!

Toen ging hij op weg naar zijn vader. De vader zag hem van verre aankomen en kreeg medelijden met hem. Hij rende naar de zoon toe, sloeg zijn armen om zijn nek en kuste hem. Toen zei de zoon tegen hem: 'Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u; ik ben het niet meer waard uw zoon te zijn.

Maar de vader zei tegen zijn knechten: 'Haal snel het beste kleed en trek het hem aan, doe hem een ring om zijn hand en doe sandalen aan zijn voeten. Breng het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood en leeft weer; hij was verloren en is gevonden.

En zij begonnen feest te vieren. Lucas 15:1-24

De gelijkenis van de liefhebbende vader of verloren zoon - wie kent het niet! Is het niet een klassiek voorbeeld van het motto "pelgrims van hoop"?

De zoon die er met zijn erfenis vandoor gaat, zal zichzelf zeker niet als pelgrim hebben gezien. Maar het hele verhaal gaat over een weg die hij gaat - in eerste instantie een externe weg. Weg van zijn familie en huis en op weg naar plezier en feesten. Alleen overdrijft hij totdat hij berooid is en zijn leven fundamenteel heroverweegt. Nu komt hij tot het besef dat hij duidelijk de verkeerde prioriteiten heeft gesteld. En hij geeft het eerlijk aan zichzelf toe en is bereid verantwoordelijkheid te nemen voor zijn daden en de consequenties te dragen. Dat is de innerlijke weg die hij gaat!

Maar wat hij niet verwachtte was het gedrag van zijn vader, die hem tegemoet komt en hem verwelkomt alsof er nooit iets gebeurd is.

Jezus vertelt dit verhaal om de mensen te laten zien: zo is God voor ons! Hij staat ons toe om onze eigen beslissingen te nemen, zelfs verkeerde, en geeft ons de tijd en de gelegenheid om tot bezinning te komen en terug te keren. Hij zorgt voor ons en verwelkomt ons. Als we ervoor openstaan, kunnen we voelen dat Hij van ons houdt en ons de vrijheid geeft om onze eigen weg te gaan.

Ik hoop dat je nieuwe wegen zult proberen en ook de moed zult hebben om deze wegen te corrigeren als je je realiseert dat je de verkeerde kant op gaat.

Hoogachtend, Barbara Scheck

(Pastoraal consulent en ziekenhuispastor)